

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci vyžiadanej osoby **F.K.** pre trestný čin krádeže sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 247 ods. 1, písm. b/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona českej republiky a iné, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a členov senátu JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Petra Paludu prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 8. októbra 2008 v Bratislave, sťažnosť vyžiadanej osoby F. K., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn.2 Ntc 4/08, z 11. septembra 2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **s a z r u š u j e .**

Podľa § 17 ods. 1 veta tretia zák. č. 403/2004 Z.z. sa vyžiadaná osoba

F. K., narodený X. v L., naposledy bytom Š., okres L.,

b e r i e d o v ä z b y .

Väzba začína plynúť od 17.00 hod. 9. septembra 2008 a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 2 Ntc 4/08, z 11. septembra 2008 vzal vyžiadanú osobu F. K. podľa § 17 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

do väzby, ktorá začala plynúť 9. septembra 2008 o 17.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Uznesenie odôvodnil tým, že preskúmaním európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom v Chebe 25. augusta 2008 pod sp. zn. 1 T 70/2005, na občana Slovenskej republiky F. K. bolo zistené, že na vyžiadanú osobu F. K. bola v Českej republike podaná obžaloba pre trestné činy porušovania domovej slobody sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Českej republiky, krádeže sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 247 ods. 1 písm. b/ ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky, nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a neoprávneného držania platobnej karty podľa § 249b Tr. zák. Českej republiky. Trestných činov sa mal dopustiť vlámaním do bytov v Českej republike 11 skutkami spoločne s M. K. a v 20 prípadoch samostatne, pričom mal spôsobiť škodu vo výške 610 461 Kč a pritom mal v jednom prípade odcudziť platobnú kartu a v jednom prípade strelnú zbraň browning.

Tieto trestné činy nie sú trestnými činmi uvedenými v § 4 ods. 8 zák. č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Krajský súd preto postupoval podľa § 17 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (správne malo byť zrejme Tr. por.) a zistiť dôvody väzby, pretože vyžiadaná osoba F. K. po tom, čo bol Okresným súdom prepustený z väzby za prijatia sľubu, že sa na každé predvolanie súdu dostaví alebo oznámi zmenu adresy trvalého a prechodného pobytu, porušil tento sľub a z Českej republiky bez informovania kohokoľvek odišiel, vzal vyžiadanú osobu F. K. do väzby.

Proti tomuto uzneseniu podala ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť vyžiadaná osoba F. K., v ktorej opakovane uviedol, že o svojom odchode z Českej republiky a novej adrese na Slovensku informoval svojho obhajcu a neskrýval sa. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a prepustiť ho z väzby na slobodu prípadne, ak by najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom u neho dôvod väzby, navrhol ho nahradiť podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby F. K. nie je dôvodná, avšak napadnuté uznesenie bolo nevyhnutné na podklade tejto sťažnosti zrušiť a vysloviť vzatie do väzby vyžiadanej osoby F. K. inak, než to urobil Krajský súd v Banskej Bystrici.

Napriek tomu, že sa Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia nezaoberal do dôsledkov, ako postupoval pri vzatí vyžiadanej osoby F. K. do väzby je logické vyvodzovať z dôvodov jeho uznesenia, že postupoval v zmysle § 17 ods. 1, veta prvá a tretia podľa zák. č. 403/04 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Určite však nepostupoval podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (správne malo byť zrejme Tr. por.) a to už len z toho dôvodu, že zák. č. 403/04 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov je zákonom špeciálnym k ustanoveniam Trestného poriadku, pokiaľ ide o postup pri vykonávaní vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý v tretej vete § 17 ods. 1 priamo ustanovuje, že: „Ak súd nepostupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia“. Nie je preto potrebné odkazovať na § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ktorý mal zrejme predseda senátu a senát na mysli.

Krajský súd v Banskej Bystrici mohol tiež pre úplnosť a prehľadnosť v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, že ak nepostupoval podľa § 4 ods. 8 postupoval so zreteľom na § 4 ods. 2 uvedeného zákona, podľa ktorého európsky zatýkací rozkaz možno vydať pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom, a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej jeden rok a tiež, že postupoval so zreteľom na § 4 ods. 5 uvedeného zákona, podľa ktorého európsky zatýkací rozkaz možno vykonať, ak bol vydaný pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu trestným činom, a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu najmenej jeden rok a nie je splnený niektorý z dôvodov pre odmietnutie

jeho vykonania podľa tohto zákona. Vykonaním európskeho zatýkacieho rozkazu nemožno totiž rozumieť len samotné vydanie vyžiadanej osoby, ale celý postup orgánov vykonávajúceho štátu od jeho prijatia po jeho úplné vykonanie, teda i rozhodovanie o vzatí, či nevzatí vyžiadanej osoby do väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil rovnako, ako Krajský súd v Banskej Bystrici existenciu väzobných dôvodov podľa § 17 ods. 1, veta tretia zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vyžiadaná osoba F. K., nikomu neoznámil svoj odchod z územia Českej republiky, pričom vedel, že dal českým justičným orgánom sľub, že zmenu miesta pobytu im oznámi, čo však neurobil, o jeho pobyte nevedel ani jeho advokát ani jeho matka a preto je namieste obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu.

Rozhodovanie o väzbe vo vydávacom konaní sa riadi prevažne ustanoveniami §§ 505 až 508 Tr. por., resp. pri európskom zatýkacom rozkaze špeciálnymi ustanoveniami § 4 a § 17 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Nie je preto nevyhnutné zamieňať ho s režimom a rozhodovaním o väzbe podľa § 71 až § 79 Tr. por., ktorý je možné použiť výslovne subsidiárne, ak by zákon č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov neobsahoval špeciálne ustanovenie pre riešený prípad. V prerokúvanom prípade tak tomu však nebolo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov na základe sťažnosti vyžiadanej osoby F. K., nemeniac obsah a základ napadnutého uznesenia a nemajúc zákonný podklad pre postup podľa § 194 ods. 3 Tr. por., pretože v napadnutom uznesení ani žiadny výrok nechýbal (iba jeho časť), ani žiadny výrok nebol neúplný (bol skôr viac obsažný, než bolo potrebné), nepostupujúc na základe jeho sťažnosti ani v prospech ani v neprospech vyžiadanej osoby F. K. zrušil výrok napadnutého uznesenia o vzatí do väzby a nahradil ho výrokom, ktorý zohľadňuje v plnej miere postup Krajského súdu v Banskej Bystrici, doplniac do prvej výrokovej vety, že súd prvého stupňa postupoval podľa prvej a tretej vety § 17 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vypustiac ustanovenie § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 8. októbra 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová